Red.ctiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolfŭ Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ; o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a, o seriă 10 cr. v. a. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta“ ese în fiecare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe sése lunĭ 6 fl., Pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 186. Braşovŭ, Sâmbătă 19 (31) Augustŭ 1889.

Braşovŭ, 17 Augustŭ v.

Călĕtorĭ, carĭ s'au întorsŭ dela esposiţia din Parisŭ prin Germania, ne spunŭ că Germanii suntŭ fórte nĕcăjiţĭ pe Cehii din Austria, din causă că pressa cehică a primitŭ cu multă reservă manifestaţiunile făcute în Berlinŭ, cu ocasiunea visitei monarchului austro-ungarŭ.

Acésta animositate faţă c'unŭ poporŭ atâtŭ de numĕrosu şi însemnatŭ din imperiulŭ vecinŭ cu care Germania vrea sĕ susţină legăturĭ de amiciţiă şi de alianţă nedisolubile, este o apariţiune, care în adevĕrŭ contrastéză multŭ cu asigurările, că popórele ambelorŭ împĕrăţii trăescŭ în cea mai bună înţelegere.

Duşmănia dintre Germanĭ şi Cehĭ, care nu se mai opresce la fruutaria austriacă, este unŭ simptomŭ îngrijitorŭ în ceea ce privesce noua fasă a alianţei germano-austriace, şi guvernulŭ Taaffe de sigurŭ că nu a lucratŭ pentru potolirea acestei duşmănii, când s'a hotărîtŭ de a lua mĕsura, care a produsŭ sensaţiune aşa de durerósă în sînulŭ Cehilorŭ.

Este vorba adecă de mĕsura ce a luat'o, negreşitŭ în înţelegere cu ministerulŭ, guvernatorulŭ Boemiei în contra reuniunei de lectură academice a studenţilorŭ cehicĭ, disolvândŭ acéstă reuniune din causă că a trimisŭ la congresulŭ studenţilorŭ în Parisŭ delegaţĭ şi că totodată a trimisŭ şi o adresă către stndenţii francesĭ scrisă în limba cehică şi francesă. Acésta procedere, ḑice guvernatorulŭ, invólvă o manifestaţiă politică, ér reuniunei academice cehice nu-i e permisŭ după statute de a 'şĭ estinde activitatea şi asupra unorŭ scopurĭ politice.

Dreptulŭ formalŭ în ce privesce disolvarea reuniunei academice cehice póte fi pe partea guvernului. Acésta o admitŭ chiar şi foile cehice. Dér mĕsura din vorbă este şi rĕmâne unŭ faptŭ fórte odiosŭ şi de-o însemnătate estraordinară în împrejurările actuale.

Guvernulŭ—ḑice „Hlas Naroda“, organulŭ lui Rieger—a întreprinsŭ în timpulŭ din urmă mulţĭ paşĭ, prin carĭ popórele se înstrăinéză de guvernŭ şi mai alesŭ poporulŭ cehicŭ se înstrăinéză de sistemulŭ de faţă.

O mĕsură ca acésta — scrie „Politik“ — nu lasă nicĭdecum ca intenţiunile guvernului faţă cu poporulŭ cehicŭ sĕ apară prea binevoitóre.

Şi 'n adevĕrŭ, nimicŭ nu justifică luarea acelei mĕsurĭ severe din punctŭ de vedere alŭ echităţii, căcĭ manifestaţia din vorbă a Cehilorŭ pentru studenţii francesĭ s'a făcutŭ în nisce împrejurărĭ, carĭ nu mai obligau pe guvernulŭ Taaffe de a-o pune pe cumpĕna de aurŭ.

Dér suntŭ alţii, de carĭ şi d-lŭ Taaffe trebue sĕ ţină sémă şi carĭ suntŭ multŭ mai criticĭ în cumpĕnirea faptelorŭ vecinilorŭ, mai alesŭ décă aceştia trebue sĕ pórte şi „îndatoririle“ de aliaţĭ, decâtŭ ca sĕ trécă cu vederea o manifestaţiune ca aceea, mai alesŭ când ea se făcu pentru Francesĭ. Şi este bănuélă, că disolvarea reuniunei academice a studenţilorŭ cehĭ a avutŭ de scopŭ a dovedi o deosebită lealitate şi atenţiune a guvernului Taaffe către aliaţii germanĭ.

Aşa ḑice şi „Politik“, că lovitura dată reuniunei de lectură lovesce poporulŭ întregŭ cehicŭ şi că de aceea ea va produce adêncă nemulţumire în poporŭ, care va primi acea mĕsură *cu mare neîncredere*.

Şi trebue sĕ fiă mare nemulţumirea şi neîncrederea în sînulŭ Cehilorŭ décă autorităţile îşĭ iau refugiulŭ şi la confiscarea ḑiarelorŭ, ca numai sĕ-o mai pótă potoli.

Mĕsurile guvernului austriacŭ luate contra Cehilorŭ aparŭ în împrejurările deosebite de astădĭ ca o mărturisire, că stăpânirea austriacă vrêndŭ nevrêndŭ trebue sĕ se plece dinaintea pretensiunilorŭ opiniunei publice germane, care reclamă mereu o politică neîngăduitóre faţă cu Cehĭ şi cu celelalte naţionalităţĭ slave.

Convingerea, că aşa va fi şi nu altfelŭ dă nascere unei nemulţămirĭ şi desamăgirĭ în sînulŭ Cehilorŭ, care numai de bunŭ augurŭ nu póte fi pentru consolidarea internă a monarchiei nóstre poliglote.

DIN AFARĂ.

Pressa rusă şi visita împĕratului germanŭ în Alsaţia-Lotaringia.

Semnificativŭ pentru părerea ce domnesce în Rusia despre călĕtoria împĕratului Vilhelm în provinciile renane, e unŭ articolŭ alŭ fóiei rusescĭ „Novoje Vremja“, în care ḑice, că tóte salutările şi ovaţiunile, ce i-s'au făcutŭ împĕratului germanŭ în Strassburg şi în Metz, n'au pornitŭ dela poporaţiunea indigenă a Alsaţiei-Lotaringiei; numai funcţionarii şi Germanii sosiţĭ acolo în massă au făcut împĕratului german acele ovaţiunĭ. Poporaţiunea indigenă a Alsaţiei-Lotaringiei se supune sorţii, dér nu s'a împăcatŭ cu ea. In faţa disposiţiunii Alsaţo-Lotaringienilorŭ ar fi multŭ mai bine, ḑice fóia ruséscă, sĕ-i lase 'n pace şi sĕ nu-i irite prin călĕtorii, care ar trebui sĕ ducă la demonstraţiunĭ artificiale, ce ar puté deşchide ranele încă necicatrisate şi într'o bună diminéţă sĕ ducă la unŭ sfêrşitŭ, care pentru Berlinŭ ar fi fórte nedoritŭ. In momentulŭ de faţă nicĭ pentru aceea n'a fostŭ la timpŭ potrivitŭ călĕtoria împĕratului Vilhelm la Strassburg, fiindcă a urmatŭ aprópe nemijlocitŭ după căderea boulangismului în Francia, pe care mulţĭ nu numai în Francia, ci şi în Germania îlŭ considerau sinonimŭ cu revanşa. Foile germane, se 'nţelege, că s'au supĕratŭ de aceste comentarii ale foi rusescĭ.

Lege în contra abusului cu secretele oficiale.

In Anglia s'a sancţionatŭ o lege nouă în contra abusului cu secretele oficiale. Legea e fórte severă şi pedepsesce fără milă şi sumarŭ pe funcţionarii, carĭ se facŭ vinovaţĭ de unŭ astfelŭ de delictŭ. E destulŭ sĕ petrécă unŭ funcţionarŭ într'unŭ biurou, unde n'are drept a sta, spre a obţine informaţiunĭ neîndreptăţite, şi se pedepsesce cu unŭ anŭ temniţă. Comunicarea orĭ încercarea de a comunica o informaţiune la vr'o persónă, ce în interesulŭ statutui n'ar trebui sĕ se comunice în acelŭ timpŭ, e unŭ delictŭ ce se pedepsesce ca şi celŭ dintâiu. Luarea neîndreptăţită de planurĭ ale unei fortăreţe, unui arsenalŭ, unei factorii, unei schele orĭ unei tabere se consideră ca delictŭ. Delictulŭ comunicării de secrete oficiale e o feloniă, décă primitorulŭ ei e unŭ statŭ streinŭ, şi pedépsa în acestŭ casŭ variéză între arestŭ de doi anĭ şi închisóre corecţională pe viéţă.

Inarmărĭ bulgare.

„Correspondance balcanique“ dela 11 Augustŭ e informată, că d. Kisselef, ca delegatŭ bulgarŭ, a intratŭ în negocierĭ cu o fabrică de arme din Belgia pentru furnitura unei cantităţĭ însemnate de puscĭ Berdan. Afacerea pare chiar sĕ fiă încheiată şi fabrica susŭ menţionată s'a obligatŭ sĕ furniseze 50,000 puscĭ cu preţulŭ de 64 francĭ bucata. Fabrica a depusŭ o cauţiune de 100,000 francĭ. D-lŭ Partl, inginerŭ mecanicŭ din Sofia, a plecatŭ la Viena, însărcinatŭ fiindŭ de guvernulŭ bulgarŭ sĕ cumpere 10 milióne cartuşe şi pentru acestŭ scopŭ elŭ duce cu sine o puşcă Berdan ca modelŭ.

Unŭ apelŭ alŭ lui Boulanger.

Se scie, că alegerile de deputaţĭ pentru parlamentulŭ francesŭ se vorŭ face la 22 Septemvre n. Boulangiştii, carĭ se numescŭ partidŭ naţionalŭ, publică cea dintâiu listă de candidaţĭ pentru departamentulŭ Senei. Boulanger recomandă pe candidaţii sĕi cu următorulŭ apelŭ:

„Alegĕtorilorŭ! Vĕ presentămŭ numele candidaţilorŭ, carĭ în cercurile departamentului Senei vorŭ sprijini lupta pentru republica naţională. Aceştĭ bărbaţĭ suntŭ devotaţĭ republicei şi demnĭ de încrederea d-vóstrĕ. Cu acéstă ocasiune vremŭ sĕ lăsămŭ la o parte orĭ-ce cestiune de persónă şi sĕ ne conducemŭ numai de ideile concordiei, unirei şi disciplinei, care ne vorŭ asigura victoria. Deja la 27 Ianuarie v'aţĭ făcutŭ cunoscută voinţa vóstrĕ. Adĭ ca şi atuncĭ, adĭ încă póte şi mai multŭ, vreţĭ revisuirea constituţiunii şi sfêrşitulŭ unui regimŭ, care compromite republica şi ruinéză patria. Voiţĭ în fine dispariţiunea senatului desonoratŭ. Camera, care

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(4)

Capitlulŭ alŭ XVII-lea

şi celŭ de pe urmă din partea a VI-a a „Memoriului“ lui ***Iosifŭ Sterca Şuluţiu,*** *care se va publica mai târḑiu.*

(Urmare.)

Cine umblă multŭ, păţesce multe. Intr'una din ḑile, pornisemŭ d'acasă cu scopŭ, ca sĕ nu mĕ întorcŭ decâtŭ deséră. Voiamŭ sĕ scapŭ de căldură şi de mirosulŭ celŭ neplăcutŭ, ce se rĕspândesce prin fumulŭ cărbunilorŭ, care se întrebuinţéză în locŭ de lemne de focŭ.

Am pornitŭ fără nicĭ unŭ programŭ d'acasă. Tovarăşĭ afli în tótă bună vremea; Nemţii suntŭ pasionaţĭ turiştĭ.

Trecêndŭ prin cetate, vĕdŭ din depărtare unŭ *protopopŭ cu brâu roşu*, clătinându-şĭ burta bine hrănită, venindŭ spre mine.

Bucuria mea, nu vorbisemŭ de multŭ românesce, îmĭ era dorŭ ca sĕ vorbescŭ.

Am mersŭ dreptŭ spre dênsulŭ şi i-am strigatŭ din depărtare:

— Salutare reverendissime! de unde sunteţĭ?

— Nyema, Nyema, ḑise elŭ, scuturându-şĭ mâna, apoi încunjurându-mĕ s'a depărtatŭ.

— Nyema!? Deh! alŭ . . . . . lui sĕ fii!

Ce dihaniă va mai fi şi acestŭ cucernicŭ cu nasulŭ roşu, ca brâulŭ lui, cugetai în mine, apoi mi-am urmatŭ calea.

Am începutŭ a urca délulŭ; la unŭ locŭ frumosŭ m'am pusŭ ca sĕ odihnescŭ pe o bancă.

Peste vre-o câte-va minute, se apropie doi domnĭ de mine, unulŭ urca, altulŭ scobora dealulŭ.

M'au salutatŭ şi s'au pusŭ pe bancă.

Din vorbă 'n vorbă, în urmă mĕ întrebă celŭ ce scobora dealulŭ:

— Departe e ţéra d-tale de aicĭ?

— 300 de milurĭ.

— Fórte departe, cu atâta mergĭ până în Rusia. Şi de unde eştĭ d-ta?

— Din Transilvania.

— Aveţĭ încă multŭ d'a suferi dela Turcĭ? mĕ întrebă elŭ, cu unŭ aerŭ de mare etnografŭ.

— Nu! De două sute de anĭ nu mai avemŭ nimicŭ d'a face cu ei.

Omulŭ meu se uită la mine cu deamĕruntulŭ apoi continuă:

— Cum sunteţĭ mulţumiţĭ cu tînĕrulŭ d-vóstrĕ rege, cu Milanŭ?

— Atâta ne-ar mai lipsi!

— Cum, dér nu eştĭ Sêrbŭ?

— Nu, eu suntŭ Românŭ.

— Ah! Unser Karl.

— Nu, Franciscŭ Iosifŭ.

— Se póte? Transilvania se ţine încă de Austria?

— Dela anulŭ 1866 se ţine de Ungaria.

— Suntŭ şi în Ungaria Românĭ?

— Trei milióne.

— Respectabilŭ numĕrŭ; Ungurii vorŭ fi vre-o 25 milióne,

— Numai 6*) milióne.

*) Cu Jidovĭ şi cu Armenĭ cu totŭ. Red.

— Cum, dér Ungaria nu e jumĕtate din monarchiă?

— Ba da; dér precum în Austria, astfelŭ şi în Ungaria rasa domnitóre se află în minoritate.

— Ah! jetzt geht mir ein Licht auf.

—D-vóstrĕ vorbiţĭ de depărtare, — luà cuvêntulŭ celŭ ce urcase délulŭ, — ce sĕ ḑicŭ eu, care am călĕtoritŭ păn'aci şéşe mii de milurĭ.

— De unde eştĭ d-ta? îlŭ întrebai eu.

— Din America.

— Şi ce eştĭ acolo?

— Croitorŭ.

— Bine trebue sĕ'ţĭ mérgă meseria, décă poţĭ sĕ'ţĭ permiţĭ unŭ astfelŭ de lucsŭ.

— Ar merge, când aşŭ fi săntosŭ; dér vai de mine, suntŭ unŭ omŭ nefericitŭ, tóte le-au cercatŭ medicii cu mine. Acuma o s'o mai cercŭ şi acésta mai pe urmă.

— Ce bólă ai?

— Nu sciu, am bróscă séu şórece în stomachŭ.

se va alege, nu va fi nicĭ o adunare legislatóre, nu va lucra legĭ, nicĭ adunare constituantă nu va fi. Ea va avé uniculŭ mandatŭ, d'a obţiné convocarea unei adunărĭ constituante prin votulŭ universalŭ. Mandatulŭ e simplu, dér se cere patriotismŭ şi hotărîre. Rĕmâneţĭ uniţĭ, rĕmâneţĭ disciplinaţĭ, asta-i condiţiunea necesară a succesului, şi nimicŭ nu va resista voinţei vóstre suverane. (Semnatŭ:) *Generalŭ Boulanger*, preşedinte alŭ comitetului republicanŭ naţionalŭ.

In lista ce urméză se află numele celorŭ mai de frunte boulangiştĭ. In arondismentulŭ 5 candidéză Naquet, în alŭ 15 Laguerre, în alŭ 20 Rochefort şi în alŭ 18 (Montmartre) Boulanger.

Serbia şi Bulgaria se ameninţă.

Unŭ comunicatŭ oficialŭ bulgarŭ ḑice, că comandele de 10,000,000 cartuşe şi de 30,000 puscĭ Berdan s'au decisŭ de multŭ timpŭ numai pentru a umplé golulŭ pricinuitŭ de ultimulŭ resbelŭ. Comunicatulŭ spune, că guvernulŭ bulgarŭ socotesce ca nefolositorŭ sĕ rĕspundă la ameninţările de invasiune ale ḑiarelorŭ oficióse sêrbescĭ, căcĭ trebue ca sĕ'şĭ aducă aminte încă Sêrbii de evenimentele din 1885 (Slivniţa.)

Misiunea Regelui Menelik la Roma.

La 28 Augustŭ Regele Italiei, înconjuratŭ de principele regalŭ, de miniştri şi de casa civilă şi militară a primitŭ la Quirinalŭ misiunea şoană.

Şefulŭ misiunii, Mukonen, aremisŭ suveranului Italiei o scrisóre a regeluiMenelik şi a ḑisŭ: „Regele meu m'a însărcinatŭ sĕ presintŭ Maiestăţii Vóstre espresiunea simţĕmintelorŭ sale de amiciţiă. Regele meu este acum stăpânŭ pe întréga Etiopiă. Voesce sĕ întreţină cu guvernulŭ vostru cele mai bune legăturĭ şi, pentru ca sĕ fiă constante, a semnatŭ tratatulŭ de amiciţiă şi de comerţŭ. Cerŭ în numele regelui meu înalta protecţiune a Majestăţii Vóstre, pentru ca pacea şi liniştea sĕ domnéscă de acum înainte în Etiopia şi în posesiunile italienescĭ vecine pentru binele şi desvoltarea comerţului nostru mutualŭ. Regele meu voeşce pacea, dér potŭ asigura pe Majestatea Vóstră, că inamicii Italiei vorŭ fi şi inamicii noştri."

Regele Umbert a rĕspunsŭ: „Cu o mare satisfacţiă am ascultatŭ cuvintele d-tale. Suntemŭ amicĭ credincioşĭ de multŭ timpŭ şi vomŭ rĕmâné totŭ aşa. Garanţiile duratei acestei amiciţiĭ suntŭ: tratatulŭ încheiatŭ pentru binele comunŭ alŭ celorŭ două regate, şi protecţiunea ce o acordămŭ, eu şi guvernulŭ meu ţĕrei vóstre, căreia urămŭ într'unŭ modŭ sincerŭ pace şi prosperitate."

Trupele rânduite în faţa palatului au făcutŭ misiunii onorurile militare.

SCIRILE ḐILEI.

Cale ferată nouă. Deputatulŭ dietalŭ contele Dominik Teleki, în unire cu fişpanulŭ Banffi dela Bistriţă-Năsĕudŭ, are de gândŭ sĕ construéscă o cale ferată, care sĕ atingă comunele Dorna, Cândrenĭ, Dorna-Vatra, Anisetri, Iacobenĭ, Poşlorita şi Sadova, sĕ mérgă până la Câmpulungŭ, acolo sĕ se împreune deoparte cu calea ferată locală bucovinénă, de altă parte cu calea ferată Betlénŭ-Valea Someşului prin mijlocirea căii ferate ce are a se construi ca continuare dela graniţa ardelénă. Pentru calea ferată Betlénŭ-Ciuma ce are sĕ ducă pe teritoriulŭ de graniţă ardelénŭ, proiectanţii au primitŭ concesiune d'a face lucrările pregătitóre, ér pentru ducerea căii ferate pe teritoriulŭ bucovinénŭ au făcutŭ paşii necesarĭ la ministeriulŭ austriacŭ.

* *

Ministru Croaţiei şi Slavoniei fără portofoliu pe lângă guvernulŭ ungurescŭ, în loculŭ rĕposatului Bedecovicĭ, e numitŭ Emericŭ Iosipovicĭ.

* *

Trăsnetŭ. Ni-se scrie din Cetatea de baltă: In 10 Augustŭ n. a trăsnitŭ în şura lui Niculae Cuciu Hobari, şi acésta mai ca din seninŭ, căcĭ plóia a fostŭ numai ca o rouă. A arsŭ şura tótă, fênulŭ câtŭ l'a avutŭ totŭ şi paiele; alte celea fiindŭ timpulŭ liniştitŭ nu au mai arsŭ.

* *

Demonstaţiă antidinastică. Intr'o adunare plenară estraordinară a representanţei oraşului Cluşiu s'a hotărîtŭ, sĕ numéscă pe Kossuth cetăţénŭ de onóre alŭ oraşului Cluşiu.

* *

Şcóla industrială a comunei Braşovŭ. Din raporturile acestei şcóle resultă, că în anulŭ şcolarŭ 1888/89 au fostŭ 439 şcolarĭ, cu 82 mai puţinĭ ca în anulŭ precedentŭ, între carĭ 4 calfe şi 435 învĕţăcei. După naţionalitate se împartŭ: 234 Germanĭ, 152 Românĭ, 53 Ungurĭ.

* *

Focŭ. In comuna Reti din comit. Treiscaune au arsŭ la 24 Augustŭ n. 40 de edificii.

* *

Dela congresulŭ de terapeutică. D-lŭ colonelŭ Dr. Petrescu, directorulŭ spitalului militarŭ şi profesorŭ la facultatea de medicină din Bucurescĭ, s'a întorsŭ din Parisŭ, unde fusese trămisŭ de ministrulŭ de resbelŭ spre a asista la congresulŭ de terapeutică. „Naţionalulŭ" spune, că eminentulŭ doctorŭ şi profesorŭ a presentatŭ congresului mai multe lucrărĭ şi esperienţe ce a făcutŭ la spitalulŭ militarŭ. D-sa a fostŭ viu felicitatŭ de membrii congresului.

„Corespondenţa Gaz. Trans".

Cetatea de Baltă, Augustŭ 1889.

Timpulŭ până acuma în totalŭ a fostŭ nefavoritorŭ; din primăvéră, de prin fruntea aratului de cucuruzŭ, pela noi şi jurŭ n'a mai ploatŭ aşa, ca pĕmêntulŭ sĕ se sature şi sĕ-şĭ iée umeḑéla deplinŭ. Fênulŭ la rîturĭ a fostŭ puţinŭ, la fĕnaţe mai nimicŭ, grâulŭ, sécara şi ovĕsulŭ (alacŭ şi orzŭ pela noi numai fórte rarŭ se sémĕnă) în cantitate a fostŭ numai pe jumĕtate ca în anulŭ trecutŭ şi calitatea mijlocia: pe pieţele din Dicio-Sântŭ-Mărtinŭ, Mediaşiu şi Blaşiu se vinde hectolitrulŭ de grâu cu 5 fl. 50 cr., 5 fl. 25 cr. şi 5 fl.; sécara cu 3 fl. 75 cr. şi 3 fl. 50 cr.; ovĕsulŭ cu 2 fl. şi 2 fl. 25 cr.

Cucuruzulŭ, care a fostŭ sĕmĕnatŭ în frunte, se arată de mijlocŭ bunŭ, ér care s'a sĕmĕnatŭ în mijlocŭ şi mai târḑiu, de totŭ slabŭ, nu promite îmbunĕtăţire; viile promitŭ prospecte mai îmbucurătóre. In generalŭ vorbescŭ ómenii, că avemŭ jumĕtate de fómete.

In 1 (13) l. c. s'a începutŭ la Cetatea de Baltă târgŭ de oi, şi a ţinutŭ până în 5 (18); oi au fostŭ multe, s'au vêndutŭ înse puţine şi fără preţŭ; părechia de berbecĭ, carĭ la alte târgurĭ şi în alţĭ anĭ se vindeu cu 10—12 fl. v. a., acuma s'au vêndutŭ numai cu 6 fl. şi fl. 25 cr., asemenea şi oile. Poporulŭ, pentru ca esecutorii de dare, carĭ aştéptă ca pe spinĭ espirarea opreliştii ministeriale, sĕ nu le vêndă bucatele şi mai târḑiu sĕ nu le cumpere cu preţŭ îndoit, mai bine şi-au lăpădat oile. Târgul de vite, care s'a începutŭ în 6 (18) l. c. încă a fostŭ fórte slabŭ, în tóte trei ḑilele s'au liberatŭ numai 750 bilete; s'au vêndutŭ puţinĭ caĭ şi vacĭ sterpe grase, apoi mai mulţĭ viţei frumoşĭ şi mai tinerĭ de trei anĭ. In copilăriă — mĭ-aducŭ aminte — la târgulŭ (bâlciulŭ) din Augustŭ şi la celŭ aşa numitŭ: alŭ Rusalielorŭ, într'o singură ḑi se scoteau câte 800 părechĭ de boi totŭ fruntea, acuma în tóte trei ḑilele, din tótă specia de vite, nu s'au vêndutŭ nicĭ 800 de capete; acesta e unŭ semnŭ învederatŭ despre sĕrăcia şi lipsele poporului; şi totuşĭ marfa şi negoţulŭ în ḑiua târgului au fostŭ scumpe; pentru o părechiă de opincĭ de mijlocŭ bune, poporulŭ nostru plugarŭ căută a-şĭ vinde 1 felderă de grâu frumosŭ; asta — pe când vitele şi toţĭ articulii noştri de vêndare suntŭ fórte eftine — nu ne vine la socotélă.

*

Gavrilŭ-paşa de Betleanŭ, fişpanulŭ comitatului nostru, alŭ Têrnavei micĭ, cu măiestrii sĕi din comitatŭ, după cum s'a fostŭ amintitŭ şi mai în anulŭ trecutŭ în „Gazeta Trans." N-rŭ 28, suntŭ miraculoşĭ inventatorĭ de lucrurĭ ţintitóre la „uşurarea" sarcinilorŭ poporului, la „bunăstarea" aceluia şi prin urmare la „fericirea" întregului comitatŭ; de astfelŭ suntŭ:

1) Edificarea caselorŭ comitatului, unŭ edificiu grandios ca unŭ Babilonŭ, fără de care — după darea cu socotélă a stăpânilorŭ puternicĭ, Comitatulŭ nostru în comparaţiune cu altele ar fi fostŭ nu mai o nimica. Labirintulŭ e aprópe de terminare şi costă cam 107.000 fl. v. a. banĭ încasaţĭ prin repartiţiune pe porŭ.

2) Facerea comitatului de membru fundatorŭ la faimosulŭ „Kultur-egylet" din Cluşiu, cu considerabila sumă de 10.000 fl. v. a. érăşĭ esecuată de pe poporulŭ contribuitorŭ. Nu ne mai ajungŭ datele şi fiindŭ că ne tragŭ şi şucuţescŭ pe sĕma unorŭ reuniunĭ şi întreprinderĭ, dela carĭ nu tragemŭ nicĭ unŭ folosŭ, ci numai rĕu, ne întristămŭ fórte! Kultur-egylet-ulŭ din Cluşiu, după lauda de sine, e rĕspânditorŭ de „lumină", „cultură" şi „civilisaţiune" naţionalităţilorŭ din patriă, ḑicŭ aşa, pentru-că Maghiarii — de acestea îndopândŭ prea destule — abia mai potŭ găfăi, suntŭ sătui şi plinĭ până'n gâtlegiu; cu tóte acestea — noi lăsaţĭ numai de noi — pentru astfelŭ de „lumină", „cultură" şi „civilisaţiune", bucuroşĭ nu ne-am fi vêndutŭ grăunţele din gura pruncilorŭ, mânce'şĭ friptă cultura şi lumina lorŭ, nouĕ nu ne trebue.

3) Intre altele multe, despre carĭ în alte comitate nicĭ nu potŭ visa — totŭ iscoditurĭ miraculóse — avemŭ şi darea pe cânĭ. Incă prin 1887 se vorbea despre acéstă dare chiar şi după titula ei „plăcută", cu carea iscoditorii se potŭ făli şi aprobatorilorŭ servéscă-le spre distinsă onóre; contra acestui fĕtŭ din părinţĭ păgânĭ, mulţĭ din comitatŭ, chiar şi Maghiarĭ cinstiţĭ după cum s'a vorbitŭ, cu dare de mână, au protestatŭ şi nu au lăsatŭ a se boteza pe legea lorŭ, din care causă, pe atuncĭ cu data dintâiu a rĕmasŭ lipsitŭ de înaltă confirmare, după carea politicii noştri juriştĭ din comitatŭ sciutorĭ bine de a suci şi rĕsuci, ca, decă în astă privinţă n'au luatŭ iniţiativa, celŭ puţinŭ sĕ nu lipséscă din loculŭ alŭ II-lea şi aşa sĕ rĕmână cu buzele umflate, ceea ce multŭ le-ar fi detrasŭ, cu „deşteptăciunea" lorŭ, folosindu-se de ḑicala: „Cine'n parte, parte'şĭ face", au întors'o pe dosŭ, şi oposiţiunealŭ lĭ-au astupatŭ gurile scutindu'i dela îndatorirea de a plăti.

Etă cam cum sună legea întórsă: „Cei carĭ au curte şi grădină (locŭ internŭ), într'o masă, în mărime de 800⁰ are dreptŭ sĕ ţină unŭ câne fără de plată; celŭ care are unŭ jugĕrŭ, doi canĭ; şi aşa mai încolo; ér toţĭ ceilalţĭ (afară de păstorĭ şi oierĭ cu oi în numĕrŭ de peste 20 capete, carĭ potŭ ţiné câte unulŭ séu doi după numĕrŭ) suntŭ datorĭ a plăti câte 2 fl. v. a. pentru fiă-care câne pe anŭ." Astfelŭ legea dării pe cânĭ fiindŭ întórsă, mai marii „competenţĭ" considerându-o de salutară, o au aprobatŭ.

In anulŭ trecutŭ, cam prin luna lui Martie, antistia comunală a fostŭ făcutŭ evidenţa cânilorŭ, împărţindŭ pentru fiăcare câne monetă de pleiu (tinichea) bătută acolo la comitatŭ cu imprimarea anului şi a numĕrului, şi de atuncĭ în privinţa dărei pe cânĭ nu ne-a mai recercatŭ nimenea până la începutulŭ anului curentŭ; ómenii ḑiceau, că încercarea de a pune dare pe cânĭ au fostŭ numai vorbe góle, aşa ca în rîsŭ şi jucăriă copilaréscă, că cine a mai şi auḑitŭ de dare pe cânĭ, ba mulţĭ de aceea şĭ-a fostŭ uitatŭ cu totulŭ. Numai étă că în luna lui Martie a. c. notariulŭ comunalŭ a datŭ ordinŭ judelui ca în timpulŭ celŭ mai scurtŭ sĕ incaseze darea pe cânĭ. Judele a încredinţatŭ afacerea juratului mare cu impunerea, ca pentru suma de 2 fl. v. a. de unŭ câne sĕ iée câte 4 feldere de bucate. Juratulŭ mare, strădalnicŭ în a'şĭ împlini porunca, cu putere dă pe la coşurile nóstre; fiindŭ acuma în timpŭ de primăvéră, timpulŭ de a eşi la lucru în câmpŭ, pe când bucatele'sŭ puţine, ba la unii no şi lipsescŭ cu totulŭ, ne-amŭ înspăimântatŭ şi cu dróia amŭ alergatŭ la vice-şpanulŭ, unde nĭ-amŭ rugatŭ ca: „precum dela îndatorirea de

---

Cu voi n'o sĕ'mĭ perdŭ timpulŭ, cugetai în mine; i-am salulatŭ şi m'amŭ depărtatŭ.

Avém eu unŭ locŭ, unde mergémŭ adesea séra şi diminéţa, la anumită óră, când sciam că iesŭ căpriórele din brădetŭ şi în fuga mare trecŭ peste o luncă, ca sĕ bée apă dintr'o adăpătóre, făcută anume ca sĕ se adune apă de plóiă, căcĭ în acele pădurĭ nu se află nicĭ unŭ rîu, nicĭ unŭ isvorŭ.

Unŭ singurŭ rîu este, care curge prin cetate.

Bietele animale ducŭ mare lipsă de apă.

Intréga cetate, precum şi cele îndepărtate case şi restauraţiunĭ se provĕdŭ prin ţevĭ subterane cu apă, care dintr'unŭ colosalŭ reservoriu se aruncă prin puterea aborelui în cele mai înalte locurĭ.

E o adevĕrată minune acésta, care a costatŭ două milióne.

Când căpriórele vedéu séu simţiau pe cineva, atuncĭ avémŭ sĕ aşteptŭ multŭ, ân'ce eşiau; atuncĭ îmĭ scotémŭ flueriţa şi chiemam găinuşile. Astfelŭ îmĭ petrecémŭ de minune.

Vênătorii, silvicultorii mĕ cunosceu toţĭ şi'şĭ petreceu bucurosŭ cu mine.

M'am dusŭ dér la loculŭ meu; pe bancă şedea unŭ omŭ, în apropierea dênsului era unŭ măgarŭ prinsŭ la o căruţă.

— A d-tale e trăsura?

— Nu! eu 'sŭ servitorŭ. Magistratulŭ întreţine 10 trăsurĭ cu măgarĭ, noi avemŭ 8 fl. pe lună şi mâncare, pentru trăsură se plătesce 3 fl. pe o jumĕtate de ḑi, pe ḑiua întrégă 6 fl. Hei, d-nule! rele ḑile pentru omulŭ săracŭ; de multe orĭ se pune în trăsură câte unŭ hoitŭ de omŭ, bietulŭ măgarŭ nu'lŭ póte trage, atuncĭ trebue sĕ tragŭ şi eu alăturĭ cu măgarulŭ. Aicĭ câştigă măgarulŭ mai multŭ ca omulŭ.

— Fii liniştitŭ, prietine, în ţĕra mea încă se întâmplă, că „măgarulŭ" câştigă mai multŭ ca „omulŭ".

Intr'aceea sosescŭ două dame englese tinere şi frumóse, se punŭ în trăsură şi se depărtéză.

Abia pornescŭ, sosesce şi trece pe dinaintea mea unŭ Englezŭ călare pe unŭ măgarŭ.

Din depărtare se auḑia, cum sufla şi găfăia bietulŭ animalŭ, cu limba scósă, nu mai putea de căldură şi ostenélă.

Englezulŭ era unŭ monstru, o claie de carne. Avea unŭ obrazŭ roşu, rasŭ, ca unŭ bostanŭ mare. Cu o mână ţinea pălăria şi se rĕcorea; în cealaltă avea batista şi'şĭ ştergea sudorile. Peptarulŭ îi era desbumbatŭ, sufla ca unŭ locomotivŭ. Unŭ călĕuzŭ ducea măgarulŭ de căpĕstru.

Câtŭ l-am vĕḑutŭ, mi-a venitŭ aminte poesia lui Petőfy:

Megy a juhutz szamarán, földig és a laba.
Nagy a komasz, de nagyobb a boldog-ta-
[lansága.

(Merge ciobanulŭ târâindu'şĭ picior-
[rele pe măgarulŭ sĕu călare.
E mare nătărăulŭ, dér prostia lui e
[şi mai mare.)

Am rîsŭ de nu mĕ mai putémŭ opri.

Etă că vine în urma Englezului unŭ domnŭ, care abia'şĭ putea stăpâni rîsulŭ. Se pune lângă mine şi'mĭ ḑice în limba germană:

— In Anglia l'ar da poliţia josŭ de pe măgarŭ şi l'ar pedepsi; aicĭ nu-i are nime grija. E scandalŭ sĕ maltrateze astfelŭ pe unŭ bietŭ de animalŭ.

— In ţéra mea poliţia aseminea nu i-ar avé grija; dér s'ar lua toţĭ copii după elŭ şi l'ar batjocuri, de sciu că i-ar trece de altă-dată voia, de a se espune la rîsulŭ lumei.

— Din ce ţĕră eştĭ d-ta?

— Din Ardélŭ.

— Ah! interesantŭ. Eştĭ Sasŭ?

— Nu!

— Maghiarŭ?

— Nu, sunt Românŭ.

— Fórte mĕ bucurŭ, că nu eştĭ nicĭ Sasŭ, nici Maghiarŭ, cu deosebire că am datŭ de unŭ omŭ, dela care pociu afla ce eu dorescŭ. Spune'mĭ, te rogŭ, este adevĕratŭ ceea ce Schulvereinulŭ a scrisŭ despre persecuţiunile Saşilorŭ, şi peste totŭ despre purtarea Maghiarilorŭ?

Omulŭ meu, se vede că nu sémĕnă cu compatrioţii sĕi din Germania, cu carĭ am conversatŭ pân'aci. Acesta scie unde se află Ardélulŭ.

a plăti acéstă dare urîciósă a scutitŭ pe găzdacĭ dela magnatŭ pană la celŭ din urmă petecosŭ de nemeşuţŭ, sĕ ne absolveze şi pe noi sĕrăcimea cea prin acéstă lege nedreptăţită şi chiar batjocorită, séu celŭ puţinŭ esecuţiunea sĕ-o ridice şi amâne până cătră tómnă.

Rĕspunsulŭ, deocamdată verbalŭ, ni s'a datŭ că: „Décă sunteţĭ sĕracĭ şi nu aveţĭ de unde plăti, nu ţineţĭ cânĭ.“ Unŭ rĕspunsŭ la locŭ din partea vice-comitelui Gáll Domokos, încâtŭ pe toţĭ cei eschişĭ dela favorulŭ legii pentru darea pe cânĭ îi consideră de chiar proletarĭ, deórece pentru aceştia de ce folosŭ suntŭ cânii la casă, pe când nicĭ ei nu au ce mânca! Dér afle Măria-sa, că altcum stă tréba, afle, că moşiile pela noi, înainte de 1848, carĭ au fostŭ mai marĭ au constatŭ numai din 22—23 jugĕre de pământŭ în totŭ, şi astădĭ pe interiorulŭ— curte şi grădină — ţinĕtorŭ óre-când de acea moşiă, suntemŭ câte 3—4 fraţĭ aşedaţĭ, toţĭ cu casă şi mésă! Adevĕrŭ, că avemŭ puţinŭ locŭ interiorŭ, — curte şi grădină, — pentru ce le-a plăcutŭ a ne eschide dela favorulŭ legii amintite, dér totuşĭ nu suntemŭ chiar proletarĭ, mai târăimŭ unii încă carulŭ cu câte doi boi orĭ două văcuţe, şi pe lângă casă mai ţinemŭ câte câte-va oi orĭ purcelaşĭ, lemne de focŭ şi alte aparate economice. Unii locuimŭ prin capetele satului şi în aşa numitele: „Cânepiştĭ“, unde nu numai nóptea şi iarna, ci şi diua şi véra, animalele ne suntŭ espuse fiérelorŭ sĕlbatice, carĭ, nebântuite de nimenea înmulţindu-se forte, suntŭ tare îndrăsneţe; ér bucatele şi ce mai avemŭ pe lângă case, ni-le instreinézŭ furii.

Ţĕranii de pe sate, de câte-orĭ érna în puterea nopţilorŭ marĭ, la lătratulŭ cânilorŭ eşimŭ pe afară, facemŭ larmă şi alungămŭ fiérele sĕlbatice, ér furii, fiindŭ noi tredĭ şi audindu-ne pe afară făcêndŭ larmă, îşĭ pierdŭ curagiulŭ şi se depărtéză fără a ne înstrăina bucatele, lemnele şi altele de pe lângă case; iată că grija bună încunjură primejdia rea; asta însĕ se vede că-o încunjurămŭ cu ajutorulŭ cânilorŭ, carĭ simtŭ pe rĕu-făcĕtorii în apropiere şi ne tredescŭ din somnŭ.

Din acestea póte vedé vice-şpanulŭ şi toţĭ domnii „binevoitorĭ“ dela comitatŭ, că: nu toţĭ cei eschişĭ dela favorulŭ legii amintite suntemŭ poletarĭ, şi câtŭ suntemŭ de săracĭ avemŭ lipsă de câte unŭ câne la casă; apoi cânii noştri nu ne sărăcescŭ mai tare decum suntemŭ, ei nu-sŭ ca cânii domnescĭ, învĕţaţĭ a se nutri cu cafea, u supă şi cu carne şi a se culca în casă pe patulŭ stăpânilorŭ; cânii noştri se îndestulescŭ cu câte o cójă uscată şi cu nescarĭ sfărmiturĭ, dormŭ afară în zăpadă şi fiindu-ne şerbĭ fidelĭ, ne grijescŭ averea şi de multe-orĭ şi viaţa.

Până acuma încă nu scimŭ, că suma dării esecutate de pe noi pentru cânĭ spre ce scopŭ se întrebuinţéză, óre nu şi acésta spre scopurĭ „culturale“, pentru Kultur-eglet?

Décă domnilorŭ maghiarĭ dela putere atâtŭ de multŭ le place sĕ se laude la lume, că fii patriei toţĭ suntŭ împărtăşiţĭ de favorurile şi bunătăţile legii, că de atâta dreptate, cultură, lumină, frăţietate, bunĕtate şi prin urmare de atâta fericire, nu se bucură popórele dóră în nicĭ unŭ statŭ pe faţa pământului ca în statulŭ „maghiarŭ, décă aşa le place, pentru ce astă separaţiune şi eschidere, ba chiar batjocură? Au dóră noi nu suntemŭ fii de ai patriei, pentru a cărei apărare dămŭ cătane şi contribuimŭ banĭ scumpĭ?

Se vĕdŭ ghiarĕle mâţei prin sacŭ!

. . . **nu . . . lui,**
plugarŭ.

Dare de sémă.

Cu ocasiunea binecuvêntărei bisericei gr. cat. din comuna nóstră Buduşiu, în comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, la 11 Augustŭ a. c. s'a ţinutŭ o petrecere în favórea bisericei, la care a luatŭ parte aprópe tótă inteligenţa română din jurŭ în unŭ numĕrŭ forte însemnatŭ. Venitulŭ a fostŭ 56 fl 30 cr. Spesele au fost 36 fl. 20 cr. Rĕmâne *20 fl. 10 cr.* ca venitŭ curatŭ, care s'a depusŭ în casa bisericei.

Au suprasolvitŭ următorii domnĭ: Demetriu Baicanŭ not. cerc. 2 fl., Iosifŭ Orianu protopopŭ tract. 1 fl., Ioanŭ Popŭ not. cerc. 1 fl., Andreiu Vlasinŭ preotŭ gr. cat. 1 fl., Michailŭ Cherebeţŭ preotŭ gr. cat. 70 cr., Ioanŭ Mureşianu preotŭ gr. cat. 50 cr., Ioanŭ Tamaşiu preotŭ gr. cat. 50 cr., Vasiliu Pataki preotŭ gr. cat. 50 cr., Ioanŭ Mûnzatu preotŭ gr. cat. 50 cr., Gavrilŭ Mûnzatu preotŭ gr. cat. 50 cr., Zaharia Popŭ preotŭ gr. cat. 50 cr., Stefanŭ Popŭ preotŭ gr. cat. 50 cr., Ioanŭ Ienei preotŭ gr. cat. 30 cr., Michailŭ Boroşŭ preotŭ gr. cat. 50 cr., Alexandru Popŭ posesorŭ 10 cr., Ilie Şerbanŭ teol. abs. 50 cr., Gavrilŭ Cherebeţŭ preotŭ gr. cat. 20 cr., Teofilŭ Olteanŭ teol. abs. 50 cr., Iuliu Mihali posesorŭ 20 cr., Emanuelŭ Haraga neguţătorŭ 50 cr., Aureliu Bicanŭ posesorŭ 50 cr., Iuliu Popŭ teol. abs. 50 cr., Iosifŭ Popŭ înv. 20 cr., Ioanŭ Ciulea înv. 10 cr., Vasiliu Bene not. cerc. 50 cr., Vasiliu Micle posesorŭ 20 cr., Alexandru Oprişŭ posesorŭ 50 cr., Ioanŭ Bocsánczi posesorŭ 50 cr., Iacobŭ Mureşianu cantorŭ-înv. 50 cr., Vasiliu Breharŭ not. cerc. 20 cr.

Au mai datŭ în favorulŭ bisericei On. domnŭ protopopŭ Iosifŭ Orianŭ 1 fl., Sp. d-nĭ: Iosifŭ Biró 2 fl., Alexandru Popŭ preotŭ gr. cat., 1 fl., Emanuelŭ Haraga 1 fl., Ioanŭ Bocsánczi 50 cr., Ioanŭ Chender 30 cr., Aureliu Mezei 1 florinŭ.

Pentru aceste suprasolvirĭ priméscă D-lorŭ şi pe acéstă cale mulţămitele nóstre.

Ca sĕ se védă simţulŭ religiosŭ şi naţionalŭ, ce esistă în poporulŭ nostru de aci, judecămŭ a aminti fără sfială acea împrejurare, că era ceva maiestosŭ şi pĕtrundĕtorŭ a vedea, cum se adună poporulŭ din tóte părţile la ruga implinită de cătră 23 preoţĭ, aşa încâtŭ nu încăpea în aula bisericei, ci era plinŭ pe stradă şi în aula parochială. Mulţĭ dicŭ sĕ fi fostŭ peste 3000 străinĭ adunaţĭ. Unii dintre poporenii credincioşĭ ai acestei parochii atâtŭ de surprinşĭ au fostŭ, încâtŭ au plânsŭ de bucuriă, mai alesŭ când — după plândulŭ comunŭ — au vĕdutu jucândŭ în primulŭ cuadrilŭ peste 60 părechĭ, toţi Românĭ cu graiu românescŭ, ceea ce la noi aicĭ sub pólele vestitului piciorŭ de munte „Bâbîiu“ nu s'a mai pututŭ pomeni.

Buduşiu, la 19 Augustŭ 1889.

Alexandru Popŭ, preotŭ gr. căt. localŭ.
Aureliu Mezei. curatore raţionante.

Literatură.

„Transilvania“ Nr. 17—18 din 1—15 Septemvre 1889 are următorulŭ sumarŭ: Raportulŭ comitetului Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1888. Consemnarea tinerilorŭ stipendiaţĭ şi ajutoraţĭ. Consemnarea membrilorŭ insinuaţĭ. Consemnarea despre membrii rĕposaţĭ. Programŭ pentru adunarea generală a XXVIII a Associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ, care se va ţiné în 15/27 Augustŭ a. c. şi dilele următóre în Făgăraşŭ. Raţiociniulŭ despre averea Associaţiunei transilvane pe periodulŭ dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvre 1888. Consemnarea contribuirilorŭ făcute în favorulŭ scólei superióre de fete a Asociaţiunei transilvane pe cóla d-lui Parteniu Cosma, din 1 Ianuarie până la ultima Iunie 1889 (urmare).

DIVERSE.

Grevă în Londra. Lucrătorii societăţii „South Metropolitan Ganz Company“ una din cele mai marĭ companii de gazŭ, s'au pasŭ în grevă. 7000 lucrătorĭ din „Thames Iron Works la Blackwal pe Tamisa“ s'au asociatŭ la greva lucrătorilorŭ docurilorŭ. 2500 lucrătorĭ încărcătorĭ şi alţĭ lucrătorĭ ai şanţierilorŭ din Isle of dogs pe Tamisa, precum şi alţĭ lucrătorĭ întrebuinţaţĭ în diferitele industrii au făcutŭ causă comună cu greviştii, nemulţămiţĭ cu plata şi cu timpulŭ de lucru. Pieţele suntŭ gravŭ vătămate prin aceste mişcărĭ. Trupele suntŭ consemnate în casărmĭ. O telegramă mai nouă spune, că greviştii în numĕrŭ de 80,000 s'au întrunitŭ în Hyde-Park şi au hotărîtŭ sĕ menţină cererile lorŭ.

Locuitorii de peşterĭ în Mexico. O descoperire extra-ordinară se raportéză din regiunile neesplorate din Nordulŭ Mexicului. Locotenentulŭ Schwatka a descoperitŭ unŭ mare tribŭ de ómenĭ, carĭ locuescŭ în peşterĭ şi trăescŭ în modulŭ celŭ mai primitivŭ. Aceştĭ locuitorĭ de peşterĭ suntŭ sĕlbaticĭ şi aşa de fricoşĭ, că se retragŭ în peşterile stêncilorŭ, îndată ce zărescŭ ómenĭ albĭ. Ei se urcă cu o uşurinţă estra-ordinară pe arborĭ în tocmai ca şi maimuţele. Pelea lorŭ este roşietică închisă.

Cununiă. D-lŭ *Georgiu Spineanu* şi D-şóra *Maria Carlanea* îşĭ vorŭ celebra cununia lorŭ Dumineca în 1 Septemvre n. c. în biserica gr.-cat. din Tecuşiulŭ românŭ. — Felicitările nóstre!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 30 Augustŭ st. n. 1889.

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump.	9.41	Vênd.	9.44
Argintŭ românescŭ -	„	9.35	„	9.38
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.44	„	9.46
Lire turcescĭ - - -	„	10.70	„	10.75
Imperialĭ - - - -	„	9.70	„	9.75
Galbinĭ .	„	5.54	„	5.59
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	102.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.59	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	1.22—	„	1.23 —
Mărcĭ germane - -	„	58.—	„	58.25

Cursulŭ la bursa de Viena
din 29 Augustŭ st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4% - - - - - -	99.80
Renta de hârtiă 5% - - - - - -	94.60
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) - -	100.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) - -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	112.40
Bonurĭ rurale ungare - - - - -	104.70
Bonurĭ cu clasa de sortare - - - -	104.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ - - -	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare - - - -	104.70
Bonurĭ rurale transilvane - - - -	104.70
Bonurĭ croato-slavone - - - - -	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ - - - - - - - -	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	137.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului - -	129.40
Renta de hârtiă austriacă - - - -	83.55
Renta de argintŭ austriacă - - - -	84.50
Renta de aurŭ austriacă - - - - -	109.90
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	138.—
Acţiunile băncei austro-ungare - -	907.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. -	316.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. -	304.—
Galbenĭ împĕrătescĭ- - - - - - -	5.62
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - - -	9.46
Mărcĭ 100 imp. germane - - - -	58.17½
Londra 10 Livres sterlinge - - - -	199.25

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria I. Gross, şi în librăria Niculae Ciurcu.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Ba elŭ era atâtŭ de bine informatŭ despre lupta naţionalitătilorŭ cu guvernulŭ, încâtŭ l'am admiratŭ.

In două óre, câtŭ am convesatŭ cu elŭ, am profitatŭ mai multŭ dela elŭ ca şi când aşŭ fi cetitŭ tóte diarele germane, pe vre-o câţĭva anĭ.

Era unŭ omŭ simpaticŭ şi bine instruitŭ.

Pentru voia dênsului m'am întorsŭ în cetate îndărătŭ. Cândlam ajunsŭ la Franz Iosefs Höhe, am intratŭ, ca sĕ ne odihnimŭ niţelŭ. Indată ni-s'a presentat cartea strĕinilorŭ, ca sĕ ne înscriemŭ şi noi.

M'am înscrisŭ eu celŭ dintâiu, cu numele, caracterulŭ şi ţéra de unde sunt.

Acum o sĕ aflu: cine e interesantulŭ meu tovarĕşŭ? eram tare curiosŭ; dér elŭ şĭ-a scrisŭ numai numele: Franz Oertel, — altceva nimicŭ.

— Ni, ni! dise elŭ. Inaintea nostră e înscrisŭ unŭ medicŭ din America, cu soţia sa. Dênşii călĕtorescŭ de 6 sĕptĕmânĭ, dela „Capulŭ de buna speranţă.“ Acestŭ medicŭ — după nume Ovreu — glorifică în poesiá „munţii colosalĭ“ din Karlsbad, apoi termină astfelŭ:

Dass ich Schöneres nie gesehen,
Dass muss ich wohl eingestehen,
Doch segelte ich um die ganze Welt.“

— Audĭ acolo, d-nule! îmĭ dise tovarĕşulŭ meu. Acelŭ medicŭ a călĕtoritŭ în jurulŭ lumei întregĭ, şi elŭ ceva mai frumosŭ n'a vĕdutŭ. Décă Ardélulŭ, după descrierea d-tale, trebuie că e de o sută şi de o miă de orĭ mai frumosŭ! Aida sĕ-lŭ combatemŭ!

— Primescŭ.

— Scrie d-ta, séu scriu eu?

— Cum vréi. Eu însĕ credŭ că condeiulŭ se află în bună mână.

— Bine. Eu amŭ de cugetŭ sĕ dicŭ:

Reizend sind sie wohl, Kolosse jedoch nicht.
Wer Gebirge will sehen,
Der muss nach Siebenbürgen gehen.“

— Bravo!

Intr'aceea sosesce o societate întrégă, domnĭ şi dame, carĭ din depărtare îlŭ salută pe tovarĕşulŭ meu. Elŭ se scólă şi cu paşĭ repedĭ merge spre ei; la momentŭ se întórce şi'mĭ dice:

— Sĕ mĕ scuzĭ, aceştĭ domnĭ suntŭ óspeţĭ sosiţĭ acum din ţéra mea, am sĕ-i însoţescŭ. 'Ţĭ mulţămescŭ, am petrecutŭ bine vre-o câteva óre în societatea d-tale, şi décá n'aşŭ avé sĕ călĕtorescŭ mâne acasă, te-aşŭ pofti anume la asemenĭ escursiunĭ.

— Eu avui o deosebită plăcere în acéstă escursiune, aşŭ dori însĕ sĕ sciu, înainte d'a ne despărţi: de cine am onóre?

— Eu suntŭ covrigarulŭ Majestăţii Sale Heinrich alŭ XIII-lea din Reiss, Kreiss, Schleiss, dise elŭ zîmbindŭ; apoi scuturându-mĭ mâna s'a depărtatŭ.

Breh, frate! Mi-am adusŭ aminte de dicĕtórea Nemţilorŭ: Dascălii nemţescĭ (Schulmeister) au învinsŭ armata franceză, şi am rĕmasŭ uimtŭ de cultura ce o aflai la burghesimea din Germania; neasemĕnatŭ superióră culturei burghesimei din Viena.

Am plecatŭ şi eu cătră casă. Când eram d'asupra stâncei, de care se află cerbulŭ vĕrsatŭ din ferŭ, am vĕdutŭ din depărtare pe covrigarulŭ Majestăţii Sale Heirich alŭ XIII-lea din Reiss, Kreiss, Schleiss, stândŭ în mijloculŭ celorlalţĭ, cărora le esplica, de sigurŭ, legenda băilorŭ din Karlsbad.

Se dice adecă, că, fiindŭ odată regele Karol la vênĕtóre, cânii de vênatŭ au strîmtoratŭ pe unŭ cerbŭ, la acelŭ colţŭ; nobilulŭ animalŭ, regele codrilorŭ, neavêndŭ altă scăpare, s'a aruncatŭ în adêncime, unde şi-a aflatŭ mórtea. Regele Karol, scoborîndu-se după cerbŭ, a datŭ de isvórele acelea calde. Intrebaţĭ fiindŭ ţĕranii din satele învecinate, e rĕspunserá:

„Da, cunóscemŭ acelŭ locŭ; acela e „cuchna (bucătăria) dracului, unde pururea „fierbe şi clocotesce apa“.

Regele însĕ a lăsatŭ sĕ se analisese acea apă, şi aşa s'a descoperitŭ vindecătórea ei putere.

(Va urma).

Cancelaria Negruţŭ

în Gherla—Sz.-ujvár—Transilvania

1,52—22

DESCHIDE ABONAMENT PE ANUL 1889

la

AMICULU FAMILIEI. Ḑiarŭ beletristicŭ şi enciclopedicŭ-literarŭ — cu ilustraţiunĭ. — Cursulŭ XIII. — Apare în 1 şi 15 ḑi a lunei în numerĭ câte de 2—3 cóle cu ilustraţiunĭ frumóse; şi publică articlii socialĭ, poesii, novele, schiţe, piese teatralĭ ş. a. — mai departe tractéză cestiunĭ literare şi scientifice cu reflesiune la cerinţele vieţei practice; apoi petrece cu atenţiune viéţa socială a Româniloră de pretutindenea, precum şi a celorlalte poporaţiunĭ din patriă şi străinătate; şi prin glume, în mare parte ilustrate, nisuesce a face câte o óră plăcută familiei strivite de grijile vieţei; şi preste totŭ nisuesce a întinde tuturorŭ individiḑilorŭ din familiă o petrecere nobilă şi instructivă. — Preţulŭ de prenumeraţiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl., pentru România şi străinătate 10 francĭ, lei, plătibilĭ şi în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

PREOTULŬ ROMÂNŬ. Ḑiarŭ bisericescŭ, scolarŭ şi literarŭ — cu ilustraţiunĭ. — Cursulŭ XV. — Apare în broşurĭ lunare câte de 2½—3½ cóle, şi publică portretele şi biografiile archiereilorŭ şi preoţilorŭ mai distinşĭ, precum şi alte portrete şi ilustraţiunĭ, — mai departe articlii din sfera tuturorŭ sciinţelorŭ teologice şi între aceştia mulţime de predice pre duminecĭ, serbătorĭ şi diverse ocasiunĭ, mai alesŭ funebralĭ, — apoi studii pedagogice-didactice şi scientifice-literarĭ; şi în urmă totŭ soiulŭ de amĕnunte şi scirĭ cu preferinţa celorŭ din sfera bisericéscă, scolastică şi literară. — Preţulŭ de prenumeraţiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl. — pentru România 10 francĭ — lei, plătibilĭ şi în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

Colectanţii primescŭ gratisŭ totŭ alŭ patrulea esemplarŭ.

Numerĭ de probă se trimitŭ gratisŭ orĭ-cui cere.

Totŭ de aci se mai potŭ procura şi următórele cărţĭ din editura propriă:

Renascerea limbei românescĭ în vorbire şi scriere învederită şi apreţiată de Dr. Gregoriu Silaşi. (Op complet). Broşura I. II. şi III. Preţulŭ broş. I. II. câte 40 cr. — Broşura III. 30 cr. Tóte trei împreună 1 fl.

Merinde dela şcólă *séu învĕţăturĭ pentru poporŭ* culese din diarulŭ unui scolarŭ de *Dr. Georgiu Popa*. — Opulŭ acesta, pentru povĕţuirile lui valoróse, are sĕ ocupe unŭ locŭ de frunte în bibliotecile nóstre poporale. D-lŭ autorŭ a avutŭ nimerita idee, de a publica prin opulŭ de faţă unŭ diarŭ de şcólă, ce şi-lŭ făcuse ca elevŭ de anul I alŭ şcólei poporale superióre din Câmpenĭ, va se ḑică pe când era în alŭ 4-lea anŭ de şcólă. In acestŭ diar se cuprindŭ diferite impresiunĭ din copilăriă, atâtŭ din şcólă câtŭ şi afară de şcóla: o colecţie bogată de diferite povĕţuirĭ primite dela învĕţătorulŭ sĕu, pe carĭ autorulŭ le-a prelucratŭ şi desvoltatŭ cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală, religiune, naţionalitate, igienă, economie, istoriă etc. etc. se află în acestŭ opŭ, aşa că singurŭ numai câteva din cele 32 capitule, cum ar fi d. es. capitululŭ despre fumatŭ, des pre curăţirea trupului etc. ar fi de ajunsŭ pentru a merita sĕ nu lipséscă din nicĭ o bibliotecă poporală românéscă. Opulŭ cuprinde 289 pagine 8° —Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto-francatŭ e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzariulŭ. Novelă originală e Emilia Lungu. Preţulŭ 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Preţulŭ 20 cr.

Idealulŭ perdutŭ. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Preţulŭ 15 cr.

Opera unui omŭ de bine. Novelă originală.—Continuarea novelei: **Idealulŭ pierdutŭ** de Paulina C. Z. Rovinar. Preţulŭ 15 cr.

Miseriile sociale. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Preţulŭ 20 cr.

Fântâna dorului. Novelă poporală de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Codreanŭ craiulŭ codrului. Baladă de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Ultimulŭ Sichastru. Tradiţiune de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Bunica şi Nepoţelulŭ. Schiţă din sfera educaţiunei. După Ernest Legouvé G. Simu. Preţulŭ 10 cr.

Probitatea în copilăriă. Schiţă din sfera educaţiunei. După Ernest Legouvé. Preţulŭ 10 cr.

Elŭ trebue sĕ se însóre. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruţŭ. Preţulŭ 25 cr.

Branda séu Nunta fatală. Schiţă din emigrarea lui Dragoşŭ. Novelă istorică naţională. Preţulŭ 20 cr.

Numerii 76 şi 77. Naraţiune istorică după Wachsmann, de Ioanŭ Tanco. Preţulŭ 30 cr.

Hermanŭ şi Dorotea după W. de Goethe, traducţiune liberă de Constantinŭ Morariu. Preţulŭ 50 cr.

Ifigenia in Tauria. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Preţulŭ 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ţinută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincenţiu Nicóră, prof. gimnas. — Cu portretulŭ M. S. Reginei României. Preţulŭ 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese şi arangiate. Preţulŭ redusŭ (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafirĭ şi viorele, poesii poporale, culese de Ioanŭ Popŭ Reteganu. Unŭ volumŭ de 14 cóle. Preţ. 60 cr.

Tesaurulŭ dela Petrósa séu Cloşca cu puii ei de aurŭ. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Preţulŭ 20 cr.

Biblioteca Sătenului Românŭ. Cartea III şi IV, cuprindŭ materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ la ambele 50 cr. — câte una deosebĭ 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerciu şi chemiă. Preţulŭ 50 cr.

Economia pentru scólele popor. de T. Roşiu. Ed. II. Preţulŭ 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românĭ. De V. Gr. Borgovan. Preţulŭ 15.

Manualŭ de Gramatica limbei române pentru scólele poporalĭ în trei cursurĭ, de Maximŭ Popŭ, profesorŭ la gimnasiulŭ din Năsĕudŭ. — Manualŭ aprobatŭ prin ministeriulŭ de culte şi instrucţiune publică cu rescriptulŭ de data 26 Aprilie 1886, Nr. 13,193. — Preţulŭ 30.

Nu mĕ uita. Colecţiune de versurĭ funebralĭ, urmate de iertăciunĭ, epitafiă ş. a. Preţulŭ 50 cr.

Carte conducĕtóre la propunerea calculărei în scola poporală pentru învĕţătorĭ şi preparandĭ. Broş. I. scrisă de Gavrilŭ Trifu profesorŭ preparandialŭ. Preţulŭ 80 cr.

Catechese pentru pruncii şcolarĭ din şcólele poporale. După George Mey preotŭ în Schörzkirch din diecesa de Rottenburg de Titu Budu parochŭ gr. cat. în Satu-Siugatagu, protopopulŭ distr. Mara, adm. Vicarialŭ alŭ Maramureşului etc. etc. Ediţiunea II. Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ 1 fl. 05 cr.

Din trecutulŭ Silvaniei. Legendă de Victorŭ Russu. Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ 1 fl. 05 cr.

Prin mórte la victoriă. Comediă într'unŭ actŭ. După A. Kotzebue localisată de Irina Sonea n. Bogdanŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ 10 cr.

Influinţa mândriei. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Preţulŭ unui esemplarŭ 30 cr.

Cuvêntărĭ bisericescĭ în tóte sĕrbătorile de peste anŭ de *Ioanŭ Papiu*. — Unŭ volumŭ de peste 24 cóle 8° mare, hârtiă fină. — Numele d-lui I. Papiu este multŭ mai bine cunoscutŭ clerului românŭ, decâtŭ sĕ fiă de lipsă a mai recomanda acestŭ nou productŭ alŭ d-sale. Clerulŭ românŭ a învĕţatŭ a'i apreţui scrierile d-sale pentru însemnata lorŭ valóre literară.—Noulŭ tomŭ de predicĭ întrece însĕ tóte volumurile de predicĭ edate pănă acum, prin întocmirea sa — avêndŭ o notiţă istorică la fie-care sĕrbătóre, — care arată timpulŭ introducerei, fasele prin carĭ a trecutŭ şi modulŭ cum s'a stabilitŭ respectiva sĕrbătóre. — Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ e 2 fl. v. a.

Cuvêntărĭ funebrale şi iertăciunĭ pentru diferite casurĭ de mórte, întocmite de Ioanŭ Papiu. — Acestŭ volumŭ de peste 24 cóle cuprinde: 8 cuvêntărĭ acomodate pentru orĭ-ce casurĭ ordinare de mórte, 4 pentru casurĭ ordinare de mórte întêmplate în timpurĭ diferite ale anului, 10 la casurĭ ordinare însĕ mai specialĭ de mórte, 4 la înmormântarea omenilorŭ bĕtrânĭ, 5 la înmormêntarea pruncilorŭ, tinerilorŭ şi a junilorŭ, 9 la casurĭ de mórte specialĭ; — apoi pe mai bine de patru cóle urméză o mulţime de iertăciunĭ precedate de o introducere generală în iertăciunĭ, şi anume: 1 iertăciunile bărbatului dela muiere, 2—a muierei dela bărbatŭ, 3 — a părintelui dela fii, 4 — a mamei dela fii, 5 — a fiilorŭ dela părinţĭ, 6 a fratelui séu surorei dela fraţĭ şi surorĭ, 7 — a nepoţilorŭ dela moşĭ, móşe, bunĭ, bune, străbunĭ, străbune, 8 — a nepoţilorŭ dela unchiu şi mătuşe, 9— dela némurĭ şi consângenĭ mai depărtaţĭ, 10—dela consoţĭ de aceeaşĭ ocupaţiune, 11—dela binefăcĕtorĭ, amicĭ, cunoscuţĭ şi dela toţĭ creştinii adunaţĭ. Recomandămŭ clerului românŭ acestŭ bogatŭ volumŭ de cuvêntărĭ funebralĭ şi iertăciunĭ lucrate amĕsuratŭ tuturorŭ cerinţelorŭ preoţimei fungente la casurĭ funebralĭ. Preţulŭ unui esemplarŭ spedatŭ franco e 2 fl. v. a.

Cuvêntărĭ bisericescĭ, tomulŭ III, scrise de Ioanŭ Papiu.—Acestŭ tomŭ cuprinde predicĭ pe Duminecĭ şi se estinde pe 12 cóle 8° mare.—Preţulŭ unui esemplarŭ spedat franco e 1 fl. v. a.

Orientele catolicŭ séu **concordanţele tradiţiunei** în douĕ limbĭ—română şi latină, tractéză despre primatulŭ bisericei şi se estinde pe 22 cóle 8° mare. —Scrisŭ de Ioanŭ Papiu.—Opulŭ acesta a fostŭ recensatŭ favoritorŭ şi lăudat şi de foile străine.—Preţulŭ unui esemplarŭ spedatŭ franco e numai 1 fl. 50.

Resultatele filosofiei séu cunoscinţele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relaţiunile şi scopulŭ lui espuse în modŭ popularŭ de profesorulŭ Dr. Iosifŭ Frapporti şi prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorulŭ) de Ioanŭ Papiu. —Acestŭ opŭ, care se estinde pe 11, cóle 8°, e fórte acomodatŭ ca premiu pentru cei ce absólvă scóla poporală, se vinde cu preţulŭ numai de 50 cr esemplariulŭ spedatŭ franco.

Manualŭ catecheticŭ pentru primii anĭ scolasticĭ, prelucratŭ după I. A. Fritz de Basiliu Raţiu, fostŭ profesor de s. scriptură, catechetică şi meto dică în seminariulŭ archidiecesanŭ din Blaşiu, actualmente vicarŭ archiepiscopescŭ în Făgăraşŭ.—Acestŭ opŭ de mare însemnătate pentru literatura catechetică româna este o prelucrare liberă, schimbândŭ unele aplicărĭ practice cu altele recerute de relaţiunile şi lipsele băieţilorŭ noştri, ér ceremoniele bisericescĭ înlocuindu-le cu cele prescrise şi usitate în biserica nóstră română. In note se arată şi procederea ce are sĕ o observe catechetulŭ faţă cu discipulii sĕi. Acéstă scriere are sĕ fiă unŭ îndreptarŭ în mâna catecheţilorŭ, învĕţătorilorŭ şi a părinţilorŭ la instrucţiunea religiósă-morală, ce au sĕ o dea micilorŭ băieţĭ.—Preţulŭ unui esemplarŭ din acestŭ opŭ,— care pórtă clausula aprobărei prea ven. Ordinariatŭ metropolitanŭ din Blaşiu şi care cuprinde 222 pag. 8°, avêndŭ mai multe poesii în textŭ, — este 1 fl

Omiliile celui dintre sfinţĭ Părintelui nostru Ioanŭ Gură-de-Aurŭ la epistolele sfântului apost. Paulŭ către Titu şi Filemonŭ. Traduse de Constantinŭ Morariu. Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ e 60 cr.

Dumneḑeésca liturgie a celui dintru sânţĭ părintelui nostru Ioanŭ Chrysostomŭ compusă din operele acelui sântŭ părinte, de Ioanŭ Boroşiu parochŭ gr. cat. şi ases. consist. Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto-francatŭ e 40 cr.

Cele mai eftine cărţĭ de rugăciunĭ:

Mărgăritarulŭ sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericescĭ, fórte frumosŭ ilustrată. Preţulŭ unui esemplarŭ broşuratŭ e 40 cr., legatŭ 50 cr., legatŭ în pânză 80 cr., legatŭ mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl.30, în legătură de luxŭ 2.50—2.80

Miculŭ mărgăritarŭ sufletescŭ. Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericescĭ — frumosŭ ilustrată, pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Preţulŭ unui esemplarŭ broşuratŭ e 15 cr., — legatŭ 22 cr., legatŭ în pânḑă 26 cr.

Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Cu mai multe icóne frumóse. Preţulŭ unui esemplarŭ e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulŭ Prea Sântei Vergure Maria a Născĕtorei de D-ḑeu urmatŭ de mai multe rugăciunĭ frumóse. Cu icóne frumóse. Preţul unui esemplar legat spedat franco e 12 cr., 50 esemplare 5 fl., 100 esemplare 9 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusŭ Christosŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ legatŭ şi spedatŭ franco e 15 cr.; 40 de esemplare 6 fl.; 100 esemplare 10 fl.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUŢU“ în Gherla (Sz-ujvár. — Transilvania), unde se cumpĕră acţiile tuturorŭ băncilorŭ române cu preţurile cele mai bune.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.